

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 581/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť R. H. – R., P., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. H., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/191/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. H. – R. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2012 doručená sťažnosť R. H. – R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/191/2006 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Pred Okresným súdom Bratislava I prebiehalo konanie vedené pod č. 32 Cb/191/2006, v predmetnom konaní sa sťažovateľ domáhal voči odporcovi spoločnosti A., spol. s r. o..., žalobou zo dňa 18. 08. 2005, vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy vo výške 6.704.54 eur (201.981 Sk) s príslušenstvom z titulu neuhradených faktúr za zhotovené dielo.

Žaloba bola podaná na Okresnom súde Bratislava I. dňa 30. 08. 2005, predmetné konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3 Cob/189/2011, 3 Cob/193/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 30. 05. 2012 a vykonateľnosť dňa 03. 06. 2012. Zo strany súdu boli spôsobené prietahy v súdnom konaní a to tým, že od úkonu voči účastníkom, ktorým bolo doručovanie platobného rozkazu č. k. 1 Rob/1385/2005 zo dňa 27. 02. 2006. Okresný súd Bratislava I konal až vydaním výzvy č. k. 32 Cb/191/2006 dňa 15. 08. 2008, kedy vyzval sťažovateľa, na vyjadrenie sa k odporu podaného odporcom a zároveň i napriek tomu, že odporca už dňa 06. 10. 2008 doručil Okresnému súdu Bratislava I vo veci vzájomný návrh odporcu, súd sťažovateľa o tomto úkone odporcu neinformoval, a tým sa opätovne predĺžilo konanie. Prvé pojednávanie vo veci Okresný súd Bratislava I, nariadil až na základe opakovaných žiadostí o nariadenie pojednávania a o odstránenie prietahov v konaní na deň 7. 10. 2008 a rovnako s odstupom času bolo vykonané aj pojednávanie druhé a to až dňa 02. 02. 2010.“

Ďalej sťažovateľ uviedol:

„Počas celého konania odporca spoločnosť A., spol. s r. o. úmyselne svojou neprítomnosťou na nariadených pojednávaniach spôsoboval prietahy súdneho konania za účelom čo najdlhšieho oddialenia rozhodnutia vo veci samej a rovnako aj jeho odvolanie bolo postavené na tejto taktike. Z úkonov súdu možno preukázať, že tento dôkladne neskúmal dôvody ospravedlnení právneho zástupcu odporcu, rovnako nevyzval odporcu k zmene právneho zástupcu pokiaľ by sa ukázalo pravdivým, že jeho právny zástupca JUDr. L. je dlhodobo chorý a zároveň Okresný súd Bratislava I nevyvodil dôsledky z konania odporcu, ktorý sa na nariadené pojednávania nedostavoval ale ani svoju neprítomnosť neospravedlňoval.

Pričom rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob/189/2011, 3 Cob/193/2011 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 32 Cb/191/2006 zo dňa 22. 2. 2011, ktorým bol odporca spoločnosť A., spol. s r. o. zaviazaný zaplatiť sťažovateľovi istinu vo výške 6.654,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 15,5 % p. a. zo sumy 994,84 eur od 04. 10. 2004 do zaplattenia, zo sumy 3.865,47 eur od 31. 10. 2004 do zaplattenia, zo sumy 1.794 eur od 20. 12. 2004 do zaplattenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 32 Cb/191/2006 bol odporca zaviazaný k náhrade trov konania vo výške 335,09 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 2.381,23 eur všetko do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Dňa 19. 07. 2012 podal sťažovateľ návrh na vykonanie exekúcie, pričom po úkonoch exekútora bolo zistené, že spoločnosť A., spol. s r. o., nie je vlastníkom žiadneho majetku, nemá nijaký príjem a nevykonáva žiadnu činnosť. Konaním Okresného súdu Bratislava I č. k. 32 Cb/191/2006 bolo spôsobené, že opodstatnená pohľadávka, v konečnom dôsledku priznaná aj právoplatným rozhodnutím súdu, je nevyožiteľná, nakoľko zdĺhavé konanie, ktoré sa viedlo už od roku 2005, prispelo k tomu, že sťažovateľ má veľký problém pri uspokojovaní svojej pohľadávky. “

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na konanie bez zbytočných prieťahov konaním Okresného súdu Bratislava I pod č. 32 Cb/191/2006 porušené bolo.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 30.000 eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. “

Okrem uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby mu bola priznaná úhrada trov konania v sume 269 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb/191/2006.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako

podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo sťažnosti, z jej príloh a na okresnom súde ústavný súd zistil, že namietané konanie právoplatne skončilo 30. mája 2012, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob/189/2011, 3 Cob/193/2011 zo 7. marca 2012, ktorým bol potvrdený ako vecne správny rozsudok okresného súdu sp. zn. 32 Cb/191/2006 z 22. februára 2011, ako aj uznesenie okresného súdu č. k. 32 Cb/191/2006-182 z 8. marca 2011, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania.

Tieto skutočnosti uviedol sám sťažovateľ (okresný súd ich potvrdil) v prerokúvanej sťažnosti.

Keďže sťažnosť bola ústavnému súde doručená až 24. októbra 2012, teda nepochybne so značným časovým odstupom po uplynutí lehoty ustanovenej na jej podanie v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd ju odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi v nej uvedenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012